

Minä luen saman jakeen, jonka luin jo aamulla. Koska se on jae, jota saarnaan koko ajan tänä viikonloppuna. **”Nyt veljet, haluan muistuttaa teitä siitä evankeliumista [ilosanomasta], jota saarnaan teille. Jonka te olette vastaanottaneet ja jonka puolella te nyt seisotte. Tämän evankeliumin kautta te pelastutte, jos pidätte kiinni tiukasti sanasta, jonka teille saarnaan. Muuten te olette uskoneet turhaan.”** Toisin sanoen jos ette pidä kiinni siitä, mitä kuulitte silloin kuin teistä tuli kristitty [Jeesuksen seuraaja], teidän uskonne on ollut ajanhukkaa. Koska te menetätte sen, mitä teillä jo on. Me emme ole vielä pelastuneita vaan me olemme matkalla pelastukseen. Minä pidän erään kirkon nimestä Amerikassa – sen nimi on Church On The Way [Kirkko matkalla]. Se ei ole siis kirkko, joka on jo saapunut perille vaan kirkko, joka on matkalla. Ja ensimmäinen nimi kristillisyydelle oli ”the way” [tie]. Et ole pelastunut heti siitä hetkestä lähtien, kun alat uskomaan Jeesukseen. Sinä aloitat siitä oman matkasi pelastukseen. Ja eräänä päivänä se on valmis. Olet silloin kokonaan ja täydellisesti pelastunut [vanhalta] itseltäsi ja kaikista synnin merkeistä itsessäsi ja olet silloin yhtä hyvä kuin Jeesus. Se on hetki, kun olet pelastunut.

Ja minä voin kertoa milloin se tulee tapahtumaan. Sillä hetkellä kun hän tulee takaisin. Koska silloin näemme hänet sellaisena kuin hän on ja me olemme hänen kaltaisiaan. Sillä me näemme hänet sellaisena kuin hän on. Se on hetki, kun minä huudan: ”Kerran pelastettu aina pelastettu!” Koska siitä hetkestä eteenpäin se on totta. Ei ennen sitä. Minä jatkan lukemista: **”Sen mitä olen vastaanottanut, minä annan teille ja tämä on ensisijaisen tärkeää: Kristus kuoli syntiemme takia kirjoitusten mukaan. Hänet haudattiin. Ja hän nousi ylös kolmantena päivänä kirjoitusten mukaan.”** Nuo ovat kolme tosiasiaa, joille uskomme perustuu. Ja meidän täytyy pitää kiinni noista tosiasioista. Onneksemme edes Jumala ei voi muuttaa menneisyyttä. Minä tein kerran listan asioista, joita Jumala ei voi tehdä ja löysin 30 aika nopeasti. Jos ajattelet, että Jumala voi tehdä mitä tahansa – olet väärässä.

On monia asioita, joita Jumala ei voi tehdä. Ensimmäinen asia, jonka kirjoitin paperille oli se, että Jumala ei voi valehdella. Hän pitää kaiken, mitä on sanassaan sanonut. Ja olin hämmästynyt, kun listani oli valmis. Koska suurin osa listani asioista oli sellaisia, jotka minä pystyin tekemään. Ja olen tehnytkin. Tekikö se minusta Jumalaa suuremman? Ei. Jumala on minua suurempi, koska hän ei voi tehdä noita asioita. Ja hän ei voi muuttaa menneisyyttä. Hän voi muuttaa tulevaisuutesi, mutta hän ei voi muuttaa menneisyyttäsi. Se on jäänyt sellaisenaan historiaan. Ja itse Jumalakaan ei voi tehdä mitään menneisyydelle. Se on pysyvää. Ja kiitos Jumalalle siitä. Meidän kolme totuuttamme, jotka on pysyvästi historiassa: 1. Kristus kuoli, 2. Kristus haudattiin, 3. Kristus nousi kuolleista. Ja kukaan ei voi muuttaa noita totuuksia. Näin ollen kukaan ei voi romuttaa uskoani, jos pidän kiinni noista tosiasioista. Mutta jos annan niiden mennä, olen hukannut kaikki ne vuoteni, jotka olen uskonut. Uskosi on mennyt hukkaan, jos et pidä kiinni noista totuuksista. Kyse ei ole niistä ihmisistä, jotka aloittavat matkansa uskossa Jeesukseen vaan niistä, jotka päättävät matkansa uskossa häneen. Tullessaan oman tiensä loppuun he yhä pitävät kiinni noista totuuksista. Ja sanovat, että siinä on asiat, joissa minun uskoni on.

Olemme puhuneet näistä totuuksista tänä aamuna ja katsoimme historiallisia tapahtumia, kun Jeesus kuoli. Ja tarkastelimme sitä ikään kuin se olisi joillekin teistä ollut erittäin tuore näkökulma. Me katsoimme asioita ihmisen näkökulmasta. Koska liian usein ihmiset lukevat tätä kirjaa löytääkseen tietoa Jumalasta. Kyseessä on hyvin ihmisläheinen kirja. Se kertoo ihmisistä. Sellaisista kuin sinä ja minä. Ja kuinka he reagoivat Jeesukseen itseensä. Itse asiassa eräs mukava rouva sanoi minulle: ”En lue Raamattuani vaan Raamattuni lukee minua.” Ja toinen mies sanoi, että jokaisella Raamatun viestillä on minun nimeni ja osoitteeni kiinnitettynä siihen. Se on tapa, jolla sinunkin olisi luettava Raamattuasii. Se on kirja, joka kertoo sinusta. Se on kirja, joka kertoo minusta. Ja tarkastelimme tänä aamuna sitä väistämättömyyttä, että Jeesuksen oli kuoltava. Vaikka kaikki myönsivät, että hän oli hyvä mies eikä hänestä voitu löytää yhtäkään virhettä. Ja kaikki tiesivät, että hän oli viettänyt kolme vuotta tehden hyvää. Ja oli käyttänyt ihmeellistä voimaansa auttaakseen ihmisiä. Ja kuitenkin kolmen vuoden päästä hän oli kuollut. Kyseessä oli oikeusmurha, jossa viranomaiset syyttivät häntä rikoksesta, josta oli seurauksena kuolema. Kyseessä oli rikos, johon hän ei ollut syyllistynyt.

Koska kun hän sanoi ”minä olen” [I AM], hän kertoi totuuden. Ja miestähän ei pitäisi tuomita Jumalan pilkasta, jos hän kertoo totuuden. Hän väitti olevansa Jumala itse. Ja juutalaisten johtajien silmissä se oli

Jumalan pilkkaa ja aivan kuten Salman Rushdie, hänkin sai kuolemantuomion. Vaikka hän vain kertoi sen, mikä oli totta. Ja aamulla havaitsimme, että risti oli suurin toteutettu epäoikeudenmukaisuus, mitä on koskaan tapahtunut. Ja sen pitäisi vähintäänkin saada meidät tuntemaan vihaa. Täysin viaton mies, joka ei ollut tehnyt mitään muuta kuin hyvää ihmisille, murhattiin viranomaisen toimesta. Meidän vähintäänkin pitäisi vaatia uutta oikeusistuntoa. Ja se on sitä, mitä me vaadimme – me kysymme maailmalta: ”Mitä ajattelette Jeesuksesta?” Uskoteko, että hän ansaitsi kuolemansa. Jos ei, miksi sitten unohdatte sen, mitä hänelle tapahtui. Miksi ette marssi kaduilla sanoen: ”Tämä mies oli syytön!” Te marssitte toisten ihmisten puolesta. Mutta miten on Jeesuksen laita.

Tänään jatkan siitä, mihin jäin aamulla. Katsomme ristiä Jumalan näkökulmasta. Tänä aamuna kerroin teille, mitä ihmiset ajattelivat Jeesuksesta, kun hänet tapettiin. Ja erityisesti halusin näyttää teille, että sinä päivänä kun hän ratsasti aasilla Jerusalemiin, hän allekirjoitti kuolemantuomionsa. Hän teki sen aikaan, jolloin miljoonia ihmisiä oli kerääntynyt Jerusalemiin juhlille. Mount Olives – vuori oli täynnä pohjoisesta tulleiden galilealaisten leiritulia, joiden joukossa Jeesus oli erittäin suosittu. Hän ratsasti sinne ihmisten huutaessa: ”Hoosianna, hoosianna...” Vapauta meidät nyt! Pelasta meidät nyt! Päästä meidät pulasta nyt! Se oli kuin kutsuhuuto viranomaisille [roomalaisille sotilaille], jotka tulivat koko sotilasvoimallaan häntä vastaan. Ja hänestä piti päästä eroon ennen kuin koko kansakunta oli vaikeuksissa.

Joten kysymykseni tänään kuuluu: ”Ketä pitäisi syyttää tästä epäoikeudenmukaisuudesta?” Kuka oli vastuussa Jeesuksen epäoikeudenmukaisesta kuolemasta? Koska aina kun historiassa on tapahtunut selvä epäoikeudenmukaisuus, julkinen mielipide vaatii, että syyllinen on löydettävä. Eikö se olekin niin? Meidän on löydettävä syyllinen ja käsiteltävä asia. Kuka on vastuussa Jeesuksen kuolemaan ristillä? Oliko se Pilatus? Vai oliko se Aenius Caius, ylipappi. Vai voidaanko sanoa, että opetuslapset auttoivat hänet kuolemaan hylkäämällä hänet. Kuka on se henkilö, jota syytämme Jeesuksen kuolemasta. Haluan aloittaa tänään sanomalla, että Jeesusta on syytettävä.

Jos hän ei olisi ratsastanut tuona päivänä, jota kutsumme palmusunnuntaiksi, ja järjestänyt julkista esitystä siitä, miten suosittu hän on ja mitä vahinkoa hän voi tuoda mukanaan, jos hän valitsee niin tehdäkseen. Jos hän ei olisi tehnyt sitä, hän olisi päässyt sieltä pois. Mutta hän (Jeesus) oli jo tehnyt päätöksen ratsastaa Jerusalemiin ja Tuomas, hänen opetuslapsensa, tiesi että Jeesus kuolee siellä. Hän sanoi, että hyvä on, mennään Jerusalemiin ja kuollaan hänen kanssaan. Ja petturi-Juudas tiesi, että Jeesus kuolee Jerusalemissa ja hän oli päättänyt saada oman osuutensa tilaisuuden tullen – hän sai mitättömän summan rahaa. Mutta Jeesusta on pidettävä syyllisenä omaan kuolemaansa. Hän oli vastuussa siitä. Oletteko järkyttyneitä, kun sanon tämän. Hän järjesti kuolemansa. Hänellä oli täydellinen tilanteen hallinta. Hän ei ollut uhri. Hän järjesti sen. Hän suunnitteli sen. Hän oli ennustanut oman kuolemansa kolmen vuoden aikana useasti - ”Minut tullaan ristiinnaulitsemaan.”

Ja haluan teidän havaitsevan, että hän ei syyttänyt juutalaisia. Hän sanoi, että Ihmisen Poika luovutetaan pakanoille ristiinnaulittavaksi. Minä niin toivon, että kristillinen kirkko olisi havainnut tämän asian viimeisen 2000 vuoden aikana, koska kristillinen kirkko on ollut osallisena niin suureen määrään antisemitismia. Juutalaiset sullottiin kuolemaansa kaasukammioon Auschwitzissä. Kyseessä oli kristillinen maa. Juutalaiset ovat kärsineet enemmän kristityissä maissa kuin he ovat kärsineet muslimimaissa. Kirkko on ollut anti-juutalainen, juutalaisvastainen, koska kirkko on sanonut 2000 vuoden ajan, että juutalaiset tappoivat Jeesuksen. Eräs vanha mukava juutalaisrouva kirkossamme, hän on nyt yhdeksänkymppinen ja pieni tyttö Wienistä. Kun kristityt tulivat ulos kristitystä kirkosta, [Voisitko tehdä jotain pienen poikasi kanssa? Vauva alkoi itkemään yleisössä.] he huusivat hänelle, vanhalle juutalaisrouvalle, että sinä tapoit Jeesuksen. He potkivat tätä pientä tyttöä Wienistä ja sylkivät hänen päälleen sanoen: ”Sinä olet juutalainen.” Sinä tapoit Jeesuksemme. Meille kerrotaan niin pyhäkoulussa sunnuntaisin.

Mutta Jeesus sanoi, että pakanat minut tappoivat. Ihmisen Poika annetaan pakanoille ristiinnaulittavaksi. Joten mehän olemme pakanaita. Oletan, että suurin osa teistä on. Minä olen. Joten me sen teimme. Ei ole hyötyä kertoa juutalaisille, että he tappoivat Jeesuksen. Koska siinä oli osallisena sekä juutalaisia että pakanaita. Mutta Jeesus itse järjesteli oman kuolemansa. Hän itse päätti, missä kuolee, milloin kuolee ja miten kuolee. Koska kun hän ratsasti juhlille aasillaan, hän tiesi, että he tappavat hänet ennen kuin juhla alkaa. Joten siinä meillä on paikka, missä hän kuolee. Ja hän oli sanonut vuosia aikaisemmin, että profeetan täytyy kuolla Jerusalemissa. Juuri siitä syystä kun hänet yritettiin tappaa Nasaretissa, hän karkasi. Siksi joka kerran kun hänet yritettiin kivittää, hän karkasi. Hän sanoi, että minä kuolen Jerusalemissa. En missään muualla.

Ja hän päätti, miten kuolee. Ristiinnaulittuna. Hän kertoi ihmisille kuukaudesta toiseen - ”Minut tullaan ristiinnaulitsemaan.” Joten hän päätti, milloin kuolee, missä kuolee ja miten kuolee. Häntä meidän on syytettävä. Hän oli järjestellyt sen taitavasti. Itse asiassa hän sanoi, että yksikään ihminen ei ota henkeäni minulta vaan minä annan sen. Yksinkertainen totuus on, että hän olisi voinut paeta. Aivan samalla tavalla kuin hän oli paennut joka kerran, kun hänet oli yritetty tappaa. Muta hän ei paennut. Joka kerran kun hänet yritettiin tappaa, hän ei antanut heidän tehdä sitä. Mutta tällä kertaa hän sanoi: ”Minun aikani on tullut.” Nyt minä aion kuolla. Minä päätän, milloin kuolen ja miten kuolen ja missä kuolen. Joten Jeesus oli vastuussa omasta kuolemastaan.

Kuten kerroin jo tänä aamuna, hän olisi voinut vetää nuo naulat käsistään ja jaloistaan yhtä helposti kuin hän muutti veden viiniksi. Hän tappoi viikunapuun sanallaan. Naulojen ulos vetäminen olisi ollut helppoa jollekin sellaiset voimat omaavalle. Mutta hän ei tehnyt niin vaan jäi ristille. Ja hän roikkui siinä katkeraan loppuun asti. Joten hän oli vastuussa. Mutta minä menen vielä hieman pitemmälle ja sanon tämän, että meidän on syytettävä. Jumalaa meidän on syytettävä. Koska Jumala oli suunnitellut kaiken universumimme alusta lähtien. Maailman perustamisesta lähtien Jumala oli suunnitellut sen. Kuten Pietari myöhemmin saarnassaan toteaa (apostolien teot), tämä mies annettiin sinulle Jumalan asettaman tarkoituksen mukaisesti ja edeltä tietämisen perusteella. Jumalaa meidän on syytettävä Jeesuksen kuolemasta. Hän suunnitteli kaiken. Hän suunnitteli jokaisen pienen yksityiskohdan. Hän jopa suunnitteli petturi-Juudaksen. Jeesus itse sanoi, että ennen kuin Ihmisen Poika kuolee, hänet tullaan pettämään. Mutta voi sitä ihmistä, josta tulee hänen pettäjänsä.

Toisin sanoen Jumala ei edeltä käsin määrännyt Juudasta pettämään Jeesuksen. Jumala tiesi ennalta, että joku pettää Jeesuksen. Ja Juudas valitsi ollakseen tuo mies. Tämä on juuri sitä, mitä ennalta tietäminen on. Se ei ole sama asia kuin ennalta määrääminen. Jumala ei pakota ketään tekemään mitään. Hän suunnittelee jotain ja me päätämme ja valitsemme, mitä Jumala on jo ennalta tietänyt. Minä uskon, että Jumala ennalta tiesi, että minusta tulee opettaja – Hänen sanansa opettaja. Mutta minä olisin voinut kieltäytyä siitä. Aivan kuten minusta piti tulla maanviljelijä kotonani ja tietämättäni isäni oli järjestänyt minulle pienen maatilan kotonani Skotlannissa, kun täytin 21-vuotta. Onnekseni taivaan isäni oli nopeampi. Joten kun isäni kertoi minulle, että hän oli järjestänyt tämän maatilan minua varten, oli minun sanottava, etten voi ottaa sitä.

Minun isäni ennalta suunnitteli minulle, että minusta tulee maanviljelijä. Mutta minä en hyväksynyt sitä. Jumala on ennalta suunnitellut jokaiselle teistä jotain. Mutta hän ei pakota teitä tekemään sitä. Te valitsette, otatteko vastaan sen, mitä hän on ennalta suunnitellut. Se on minun käsitykseni ennalta suunnittelusta ja tietämisestä. Se näkemys, että Jumala tekee meistä käskettäviä nukkeja sanomalla: ”Juudas, sinä petät Jeesukseni.” Jumala ei koskaan sanonut niin. Jumala sanoi, että Ihmisen Poika tullaan pettämään. Mutta voi sitä ihmistä, joka tekee sen. Alatteko saada nyt kuvan? Jumala suunnitteli kaiken, mutta hän ei laittanut Pontius Pilatusta tekemään kaikkea sitä, mitä hän teki. Hän ei määrännyt Aenius Caiusta tekemään sitä, mitä hän lopulta teki. Jumala ei myöskään määrännyt Jeesusta tekemään sitä, mitä hän lopulta teki. Se on kaikkein ihmeellisin asia. Jeesuksen piti valita vapaaehtoisesti tehdä sitä, mitä Jumala oli suunnitellut universumin alusta lähtien, maailman luomisesta lähtien. Jumala oli suunnitellut oman Poikansa kuoleman. Mutta se oli Pojan oma valinta, tekeekö hän sen etukäteissuunnitelman mukaisesti.

Ja se on syy, miksi hänen otsastaan tulee veripisaroita Getsemanen puutarhassa. Koska hänellä oli edessään tuskallinen päätös. Se oli harvinainen päätös, mutta on tunnettu tosiasia, että henkilö jolla on valtava stressi, todellisuudessa vuotaa verta otsastaan. Paine kasvaa päässä ja veri pursuaa ulos pienistä huokosista otsassa. Se on sitä, mitä tapahtui Jeesukselle Getsemanessa. Hän oli valtavan paineen alaisena ja tuskallinen päätös oli hänen edessään. Hänen piti valita, tekeekö hän sen vai ei. Ja ihmeellinen asia on, että hän olisi voinut kieltäytyä. Ja Jeesus vetosi Isäänsä: ”Isä, eikö ole mitään muuta keinoa? Pitääkö minun juoda tämä malja? Varmasti sinä pystyt keksimään toisen tavan.” Mutta sitten kun hän ymmärsi, ettei ole olemassa mitään muuta keinoa – ei ollut vaihtoehtoa. Hän sanoi, hyvä on. Mutta se ei ole minun tahtoni vaan Sinun. Se oli jo maksanut hänelle veren vuotamisen. Ja se tulisi maksamaan hänelle enemmän oman veren vuotamista ennen kuin kaikki se olisi ohitse. Joten Jumala oli suunnitellut kaiken sen.

Mutta hän ei pakottanut edes omaa Poikaansa tekemään sitä. Hän ei ole pakottanut ketään tekemään mitään siitä, mitä on suunnitellut. Mutta suunnitelma oli olemassa jo maailman alusta lähtien. Joten todellisuudessa jos haluatte löytää syyllisen siihen, kuka on vastuussa Jeesuksen kuolemasta, voitte syyttää Jumalaa. Te voitte sanoa, että Jumala on vastuussa tästä kammottavasta epäoikeudenmukaisuudesta. Että joku täysin syytön ihminen, joka oli vielä hänen ainoa poikansa, tuomittiin syylliseksi rikokseen, jota hän

ei koskaan ollut tehnyt. Mitä on tekeillä? Olen kertonut teille sen tarinan tänä aamuna, mutta olen jättänyt siitä muutamia osia pois. Nuo osat kertovat, että jotain yliluonnollista oli tapahtumassa. Kyseessä oli paljon jotain suurempaa kuin ihmisen keksintö – marttyyrikuolema. Ihminen oli kuolemassa täysin epäoikeudenmukaisesti. Kysymys oli paljon sitä suuremmasta tapahtumasta. Pimeys taivaalla kesti kolme tuntia. Aurinkoa ei nähty kolmeen tuntiin. Se ei ollut tavallinen auringonpimennys. Näemme sellaisen auringonpimennyksen ensi kesäkuussa, jos menemme Cornwelliin. Tai jossain muualla mannermaalla – mutta se kestää vain muutaman minuutin. Sitten aurinko tulee uudelleen näkyviin. En usko, että historia tuntee yhtään toista tilannetta, jossa aurinko on ollut pimennossa kolme tuntia.

Aivan kuten tähdet muuttivat asentoaan vain siksi, että Jeesus syntyi. Nyt siis aurinko oli muuttumassa hänen kuolemansa takia. Se on kosminen tapahtuma. Koko universumi on siinä osallisena. Jotkut ihmiset yrittävät kertoa minulle, että astrologia on ok. Koska viisaat miehet seurasivat tähtiä, jotka johtivat Jeesuksen luokse. Eikö astrologia ole siinä tapauksessa ok? Mutta on valtava ero siinä puhutaanko astrologian perusolemuksista vai siitä, mitä tapahtui Betlehemissä. Astrologia uskoo, että tähtien asento vaikuttaa lapseen, kun se syntyy. En tiedä, minkä tähtikuvion alla minä olen syntynyt. Enkä halua tietää. Haluan pysyä tietämättömänä. Kun avaan sanomalehden, jossa on horoskooppi, silloin silmäni vain menevät sen ohi ja yli. En halua lukea sitä. Roskaa. Enemmän kuin roskaa. Se on demonista roskaa. Kuitenkin he siis sanovat, että astrologia on ok, koska... Kuunnelkaa, astrologia uskoo, että tähtien asento vaikuttaa lapseen, kun se syntyy. Mutta Betlehemissä se oli lapsen asento, joka vaikutti tähtiin. Eli se on täysin vastakkaista astrologialle. Aivan kuten tähdet saivat vaikutteita, kun hän syntyi, aurinko sai vaikutusta, kun hän kuoli.

On myös toinen asia, minkä olen havainnut – eikä se edes ole Raamatussa. Luin tämän artikkelista, joka liittyy astronomiaan. Astronomia ei ole astrologiaa. Astrologia on tähtien lukemista. Astronomia on tähtien tutkimista. Havaitsin sen, että pääsiäisjuhlan aikana sinä vuonna, kun Jeesus kuoli, kuu muuttui verenpunaiseksi. Olen nähnyt sellaista vain kerran elämässäni ja olin silloin järvellä. Tapahtui auringonpimennys. Tähystelin taivaalle, jonka vaimoni muistaa. Ja näin että kuu oli verenpunainen. Kyseessä on harvinainen tapahtuma. Se tapahtui kahdesti saman vuoden aikana Israelissa pääsiäisjuhlassa ja elonkorjuujuhlassa [feast of tabernacles]. Saman vuoden aikana kuu muuttui verenpunaiseksi kahdesti. Kun katsomme astronomista kirjapitoa Jeesuksen kuolemavuonna, pääsiäisjuhlien aikaan, ei ainoastaan taivas pimennyt vaan kuu muuttui verenpunaiseksi. Mitä te sanotte siitä?

Muistammeko Pietaria, kun hän lainasi profeetta Joelian helluntaina: **”Aurinko pimenee ja kuu muuttuu vereksi sinä suurena ja kauheana Herran päivänä.”** Minun oli selvitettävä tuo kuun muuttuminen veriseksi astronomisesta artikkelista. Mutta oli vielä lisää. Kun Jeesus kuoli, tapahtui maanjäristys. Koko maaperä tärisi. Ja jos menet tänä päivänä Golgatan kukkulalle, bussiasema on rakennettu aivan sen viereen pohjoispuolelle sitä. Onko joku teistä käynyt siellä? Te näette siinä kalliolla silmän kolot, nenän kolon ja suun onkalon – Golgatan kukkula. Te näette siellä, että kallion uurteet ovat vaakatasossa – suurin osa uurteista on vaakatasossa. Mutta siinä näkyy ilmiselviä pystysuoria halkeamia, jotka ovat leikkautuneet suoraan läpi vaakatasossa olevien kivikerrostumien läpi. Hyvin, hyvin selvä merkki maanjäristyksestä. Maanjäristys murtaa peruskalliota eikä vain vaakatasossa vaan suoraan sen poikki. Kun minä näin nuo pystysuorat halkeamat, tiesin, että olen parhaillaan katsomassa sitä, mitä Raamattu kertoo. Raamattuhan kertoo, että kun Jeesus kuoli, siellä tapahtui kamala maanjäristys.

Jeesuksen kuolema ei vaikuttanut ainoastaan maahan ja aurinkoon vaan se vaikutti jopa kuolleiden maailmaan. Eräs kummallisimmista asioista mikä tapahtui, kun Jeesus kuoli, oli se, että haudat avautuivat. Maanjäristys avasi hautakammioiden suuaukot – he eivät hautaa kuolleitaan maahan, koska kyseessä on kova peruskallio. He hautaavat heidät maan pinnalle ja asettavat kiviä luiden päälle. Ja se ravisteli niitä. Se vieritti hautakumpujen päällimmäiset kivet pois. Ja he näkivät ihmisiä, jotka olivat kuolleet kävelemässä Jerusalemin kaduilla. Tämä on kohta, jossa ei-uskovilla on vaikeaa. Jotenkin he eivät voi uskoa, että kuolleita nähdään kävelemässä ympäriinsä. Mutta risti ravisteli koko universumia. Se ravisteli taivaita, maailmaa, alamaailmaa, kuolleiden maailmaa – se vaikutti koko universumiin. Kyseessä oli yliluonnollinen tapahtuma. Eräs merkellisimmistä tapahtumista oli se, että väliverho repeytyi. Juuri sillä hetkellä kun Jeesus kuoli, väliverho repeytyi. Se oli erittäin suuri verho – 40 jalkaa korkea [12 metriä]. Se roikkui Jerusalemissa temppelissä aivan siinä pyhimmistä pyhimmän paikan vieressä, missä Jumala eli.

Ja siellä sisällä ei ollut pimeää vaan valoisaa. Huomatkaa siellä ei ollut ikkunoita. Kyseessä oli Herran loiste. Ainoa asia mikä havaittiin, oli se, että Jumala oli kirkas valo. Se oli niin kirkas, että jos katsoit siihen, tulit sokeaksi. Joten sen eteen asetettiin suuri verho – väliverho. Vain ylipapilla oli lupa mennä

sisään kerran vuodessa – katsomaan Jumalan kirkkautta. Ja juuri tuo verho repeytyi kahteen osaan. Se repeytyi ylhäältä alas. Ei päinvastoin. Kaksi näkymätöntä kättä tarttui tuohon väliverhoon ja repäisi sen ylhäältä alas. On olemassa vain kaksi kättä, joiden tiedän pystyvän siihen. Ne ovat Jumalan kädet. Ja kun se repeytyi ja ihmiset näkivät suoraan sisään temppelin pyhimmistä pyhimpään paikkaan, siellä ei ollut mitään. Siellä oli yhtä pimeää kuin ulkopuolella. Koska Jumala oli häipynyt. Mistä tiedät, että talo on tyhjiään. Kun kukaan ei asu siellä. Ikkunoissa ei ole verhoja. Siitä tiedämme, että talo on tyhjä. Ja sillä hetkellä kun Jeesus kuoli, ihmiset tiesivät, että Jumala ei ollut enää temppelissä. Ja 40 vuotta myöhemmin tuo temppeli purettiin kivi kiveltä. Jumalan asuinpaikka oli tuhottu. Kaikki nämä pienet asiat ovat yliluonnollisen tapahtuman palasia. Kyseessä ei ole vain siitä, että mies tuomittiin kuolemaan. Siinä on kyse paljon, paljon isommista asioista.

Unohdin mainita, että sillä hetkellä kun Jeesus kuoli, eräs roomalainen sotilas joka oli heittänyt arpaa Jeesuksen vaatteista ja joka oli vastuussa teloituksen järjestelyistä, sanoi: **”Me olemme tappaneet hyvän miehen.”** Me olemme suorittaneet hirvittävän vääryyden. Tuo oli syytön mies. Ja vieläpä enemmän – tuo mies oli Jumalan Poika. Siinä me murhasimme Jumalan pojan. Eipä ihme, että maa järisi. Eipä ihme, että aurinko piilotti kasvonsa. Eipä ihme, että haudat aukenivat. Siinä oli Jumalan poika. Murhattuna. 33-vuoden ikäisenä. Mitä meidän on kysyttävä? Miksi Jumala käänsi selkänsä Jeesukselle? Suunniteltuaan kaiken sen. Saatuaan poikansa tekemään sen. Ja saatuaan oman poikansa hyväksymään sen. Jumala kääntyi pois kriittisellä hetkellä. Ei merkkiäkään Jumalan läsnäolosta. Ei edes yhtä lohdutuksen sanaa pojalleen. Jumala oli puhunut monessa eri tilanteessa Pojalleen ja Pojastaan. Ihmiset kuulivat Jumalan puhumassa. He kuulivat omilla korvillaan. Se kuulosti ukkosen jylinältä. Jos Jumala puhuu, voit kuuroutua. Hänellä on iso ääni. Mutta Hän oli siis puhunut, kun Jeesus oli kastettu: **”Sinä olet minun rakas Poikani, sinuun minä olen mieltynyt.”** Ja jokainen kuuli sen. Joku kuuli ukkosen jylinän, mutta joku toinen kuuli sanat. Ja sitten oli vuoren huipulla – olen unohtanut sen nimen. Hermonin vuoren huipulla. Israelista pohjoiseen. Lumihuippuinen vuori.

Jeesus oli kiivennyt sinne Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen kanssa. Ja he näkivät kirkkauden – he saivat pienen välähdyksen siitä, millainen Jeesus todellisuudessa oli. He kertovat, että hänessä oli valo, joka loisti hänen vaatteidensa läpi ja tuli hänen sisältään. Vaatteet muuttuivat valkeammiksi kuin millään pesuaineella voi saada aikaan. Se on sitä, miten asiaa kuvaillaan. Ja jälleen Jumala puhui: **”Tämä on minun rakas Poikani. Kuunnelkaa häntä.”** Ja myöhemmin tuli aika, jolloin jännite Jerusalemissa kasvoi ja ihmiset seurasivat sitä, miten Jeesus tullaan tappamaan. Ja eräät ihmiset Kreikasta tulivat hänen luokseen ja sanoivat: **”Me haluaisimme kutsua sinut Kreikkaan saarnaamaan ja parantamaan.”** Kyseessä oli todellinen houkutus Jeesukselle, koska hän tiesi, mikä häntä odotti Jerusalemissa. Mutta he siis sanoivat, että tule tänne. Me haluamme nähdä Jeesuksen. Meidän kansamme on innoissaan. He ovat kuulleet sinusta. Tule Kreikkaan. Ja Jeesus sanoi [tässä kohdassa suomentajan taidot jäävät vajaaksi]. Tästä syystä minä olen tullut. Minun on kuoltava. Eikä hän siis lähtenyt kreikkalaisten mukaan. Ja Jeesus sanoi, Isä, kirkasta nimesi. Tiedän, että haluat minun kuolevan. Et halua minun menevän Kreikkaan. Minä tulin tätä varten. Kirkasta nimesi. Ja ääni taivaasta sanoi: **”Minä olen kirkastanut sen.”** Ja minä kirkastan sitä yhä edelleen.

Mutta nyt Jeesus roikkuu ristillä – eikä sanaakaan Jumalalta. Eikä Jumala ollut siellä paikan päällä. Sinne tuli pimeys ja Jumala on kirkkaus. Jumala joka eli Jerusalemissa – pyhimmistä pyhimmissä temppelissä oli poissa. Paikka on tyhjä. Väliverho on revennyt alas. Jumala ei ollut siellä. Miksi ei? Me pääsemme hyvin lähelle ristin sydäntä. On hyvin selvää Jumalan näkökulmasta, että Jeesus pystyy tekemään enemmän oman kuolemansa kautta kuin elämällä. Itse asiassa Jeesus itse selvästi uskoi siihen. Koska hän todellakin oli tullut tuodakseen vapauden. Mutta ei sellaista vapautta kuin ihmiset ajattelivat tarvitsevansa. Todellinen vapaus jota sinä tarvitset, ei ole vapautta toisista ihmisistä vaan vapautta omasta itsestäsi. Se on ainoa todellinen vapaus, joka on olemassa. Koska jokainen, Jeesus sanoi näin, on itsensä orja. Jokainen on omien väärrien halujensa orja. Se on todellista orjuutta. Ja sinulla voi olla täydellinen poliittinen vapaus ja kuitenkin yhä olet orja – niiden pahojen asioiden orja, joita haluat tehdä. Se on orjuutta, josta Jeesus tuli ihmiset vapauttamaan.

Ja hän tiesi, ellei hän kuole, hän ei voi vapauttaa ihmisiä. Joten hän antoi elämänsä lunnaaksi monille. Mikä on lunnaat? Se on sitä, kun maksat tietyn hinnan, saadaksesi jonkun vapaaksi. Ja se on sitä, miten Jeesus näki kuolemansa. Ja sen tekstin mukaan, jonka annoin teille aikaisemmin, haluan teidän ymmärtävän, miksi Kristus kuoli. Ja sitten haluan teidän tekevän kaksi asiaa. Hän kuoli syntiemme takia kirjoitusten mukaan. Minä aion tässä kohdassa kääntää järjestyksen toisin päin. Koska jos haluamme ymmärtää, miksi Jumala suunnitteli sen, miksi Jeesus hyväksyi sen, miksi he kaikki menivät sen lävitse, niin meidän on ymmärrettävä kirjoitusten mukaan. Ja minä haluan muistuttaa teitä siitä, että kirjoitukset tässä kohdassa

eivät voi tarkoittaa Uutta Testamenttia. Koska sitä ei oltu edes kirjoitettu tuossa vaiheessa. Se tarkoitti vain Vanhaa Testamenttia.

Tässä on teille yllätys. Jos haluatte ymmärtää ristiä, lukekaa Vanha Testamentti. Ei Uutta Testamenttia. Vaan Vanha Testamentti. Koska se kertoo rististä. Koska 2000 vuoden ajan Jumala oli ilmoittanut, mitä tulee tapahtumaan. Ja hän oli kertonut ihmisille, miksi se tulee tapahtumaan. Ja hän oli näyttänyt ihmisille, mitä tulee tapahtumaan. 2000 vuoden ajan. Ja jos luet Vanhan Testamentin, tiedät syyn, miksi Jeesus kuoli. Itse asiassa Jeesus, sen 3 vuoden aikana, ei koskaan antanut Raamattuopetusta. Hän ei kertaakaan sanonut, että on ottanut kirjoituksen kohdan ja kertoo sen ihmisille. Lukuun ottamatta sitä yhtä kertaa Nasaretissa, hänen kotikaupungissaan, missä juutalaiset olivat raivoissaan hänelle ja yrittivät heittää hänet alas kalliolta. Mutta noustuaan kuolleista hän antoi Raamattuopetusta. Tiellä Tameukseen. Kahdelle ihmiselle, jotka olivat matkalla jumalanpalvelukseen. Hän avasi Raamatun heille. Ja myöhemmin ylähuoneessa opetuslastensa kanssa hän antoi heille Raamattuopintoja. Ja hän otti kolme osaa Vanhasta Testamentista, joka oli siis heidän Raamattunsa. Ja kolme osaa laista, joka on siis ensimmäiset viisi kirjaa Raamatussa [Genesis, Deuteronomia, profeetat ja kirjoitukset joka sisältää esim. psalmit ja sananlaskut]. Ja Jeesus otti nuo kolme osaa Vanhasta Testamentista ja näytti opetuslapsilleen, että oli välttämätöntä, että hän kuoli.

Ja minä haluan tehdä sen nyt heti. Ja näytän teille, että Jeesus kuoli Vanhan Testamentin mukaan. Minua pyydettiin pitämään torstai-iltaisin anglikaanisessa kirkossa puhe hieman ennen pääsiäistä. He kysivät näin: ”David tulisitko meidän kirkkoon torstai-iltaisin puhumaan väellemme?” Sanoin, että hyvä on. Mitä haluatte minun opettavan heille? He sanoivat, että haluavat minun puhuvan rististä. He pyysivät, että puhuisin heille viitenä iltana viiden eri otsikon alaisuudessa rististä. Minä sanoin, että hyvä on. Otsikot ovat: Genesis, Exodus, Leviticus, Numbers ja Deuteronomia. Ja pastori sanoi, että ei, ei, sinä et ymmärtänyt, mitä sanoin. Hän sanoi: ”Minä haluan sinun puhuvan rististä.” Niin minä aionkin, vastasin. Hän sanoi, että sinä juuri nimesit viisi kirjaa Vanhasta Testamentista. Minä sanoin, kyllä, niin tein. Minä aion puhua rististä Genesiksessä. Rististä Exoduksessa. Rististä Leviticuksessa. Ja rististä Numbersissa ja rististä Deuteronomiassa. Siinä on viisi otsikkoani luentosarjassani.

Haluatteko tietää, mistä minä puhuin? Genesiksessä puhuin vanhasta miehestä ja hänen ainoasta pojastaan. Ja sen tarinan kertoi Jumala hänen uhrauksestaan vuorella nimeltään Marian vuori, josta myöhemmin tuli Golgatan vuori. Sama vuori siis. Ja tämä vanha hyvä mies otti pojan... Minusta on mukava mennä Jerusalemissa niiden juutalaisten käsityöläisten pariin, jotka tuntuvat tietävän Herrasta hyvin paljon. Menin siellä kerran hopeasepän pajassa käymään. Siellä oli pieni mies, joka oli saanut kammottavia vammoja pommiräjähdyksessä – hän käveli miinaan. Kyseessä oli eräs Israelin ja arabien välisestä sodasta. Hänellä oli siis kainalosauvat ja hänen kätensä ja kehonsa oli sidottu käärinliinoihin. Ja tuo mies teki pieniä hopeamalleja. Ne olivat erittäin hienoja pieniä ihmishahmoja noin tuuman korkuisia. Ja ne oli kiinnitetty kiveen. Tarkastelin niitä ja huomasin niiden jokaisen olevan jostain kohdasta Vanhaa Testamenttia. Ja tämä pieni, rampa, mies teki siis pieniä ihmishahmoja Vanhasta Testamentista. Ja minä olin vain niin hämmästynyt, että aloin keskustelemaan hänen kanssaan.

Hän kysyi: ”Miksi olet tullut Israeliin?” Sanoin, että, no, minä opetan Raamattua ja rakastan Raamattua ja että halusin vierailla maassa, jossa se on kirjoitettu. Hän kysyi: ”Kuinka hyvin tunnet Raamattusi?” Sanoin, että en niin hyvin kuin haluaisin, mutta että olen lukenut sitä useita vuosia. Hän kysyi, että kuinka vanha Iisak oli, kun Aabraham tarjosi hänet uhrina Jumalalle. Osaisitteko te vastata tuohon kysymykseen? Sanoin, että hän oli poika, ehkä 12. -Ei, sinä et tunne Raamattuasi. Hän sanoi, että Iisak oli jo täyttänyt 30 vuotta, mutta ei kuitenkaan vielä 35:ttä. Minä tarkistin Raamattuni ja se on totta. Hän ei ollut poika. Hän oli täysikasvuinen mies ja siis 30-35 vuotias. Ja tuo mies olisi voinut aivan helposti voittaa isänsä Aabrahamin. Ja silti hän antoi vanhan miehen sitoa itsensä ja asettaa alttarille ja antoi vanhan miehen ottaa veitsen ja oli valmis kohtaamaan kuolemansa. Hän teki sen vapaaehtoisesti.

Ja tuolla pienellä rammalla hopeamallien tekijällä oli kivijalustaan kiinnitettynä ihmishahmo, Aabraham, jolla hän oli veitsi kohotettuna päänsä yläpuolelle valmiina uhraamaan poikansa Iisakin. Ja Iisak, täysikasvuinen mies, makasi siinä alttarilla. Ja sen yläpuolella oli hopeaenkeli siipineen, joka huusi: ”Seis!” Ja minä olin todellakin rikkomassa 10:ttä käskyä. Minä halusin tuon teoksen. Ja se on työpöydälläni tänä päivänä. Ja tuo hyvä mies sanoi: ”Se ei koskaan tule olemaan sinun.” Se tulee aina olemaan minun. Se on minun työni. Ja sitten kun enkeli oli sanomassa: ”Seis!” Jumala sanoi Aabrahamille, että nyt minä todella tunnen sinut ja luotan sinuun ja sinä kunnioitat minua ja noudatat käskyjäni, koska olit valmis uhraamaan ainoan oman poikasi. Ja kun he olivat kiipeämässä tuolle kukkulalle, poika sanoi isälleen: ”Sinulla on puut tulen tekoa varten, mutta missä on uhri?” Jumala antaa sen minulle. Ja niin Jumala tekikin kaikkein

ihmeellisimmällä tavalla. Aabraham laittoi veitsen tuppeen ja aukaisi köydet, joilla hän oli sitonut poikansa ja päästi hänet vapaaksi. Hän kääntyi ympäri ja huomasi pässin. Uroslammas, jonka pää oli juuttunut piikkipensaaseen. Huomaatteko tässä jotain? Ja Jumala sanoi, että uhraa tuo pässi. Sen pää oli juuttunut pensaaseen ja hän siis uhraa sen oman poikansa sijaan.

Ja tuolla samaisella kukkulalla 2000 vuotta myöhemmin Jumalan ainoa poika, jonka päässä oli piikkipensaista tehty kruunu, oli uhrilammas, jonka Jumala on meille tarjonnut. Minä voin saarnata rististä Genesisissä ongelmitta. Miten on Exoduksen laita? Kun kuoleman enkeli tuli Egyptin ylle ja jokainen esikoislapsi, poika, kuoli, Jumalan kansa säästyi siltä. Olettaen että he olivat ottaneet lampaan – vuoden vanhan sarvineen kaikkineen. Pässin. Heidän oli tapettava se, teurastettava se ja voideltava ovenpielensä verellä. Ja kun kuoleman enkeli näki veren ovenpielissä, se meni ohi. Ja minun Uudessa Testamentissani lukee, että Jeesus on pääsiäislammas, joka on uhrattu meidän puolestamme. Kun Jumala näkee Jeesuksen veren minun päälläni, kuoleman enkeli menee ohi. Se on risti. Ja se löytyy Exoduksesta.

Seuraavaksi menen Levitikukseen. Levitikuksesta löytyy ihmeellinen tarina nimeltään pakovuohi. Kerran vuodessa israelilaiset ottivat vuohen ja pappi asetti kätensä vuohen pään päälle ja tunnusti koko kansan synnit. Ja sitten vuohi hätistettiin ulos kaupungista erämaahan kuolemaan. Ja näin päästiin eroon kansan synneistä. Ja tuo kuoleva vuohi kantoi israelilaisten kaikki synnit kauas Kuolleen merelle asti. Ja se kuoli siellä. Se siis tehtiin kerran vuodessa. Ja näin he yrittivät päästä eroon synneistään. Tiesittekö, että sinä vuonna kun Jeesus tapettiin, tuo vuohi löysi reitin takaisin Jerusalemiin. Ikään kuin Jumala sanoi kansalleen, että te ette pääse eroon synneistänne tuolla tavalla. Mutta Jeesuksesta on tullut meidän pakovuohemme. Ja hänet hätistettiin ulos kaupungista kuolemaan – kaikki meidän syntimme hänen päällään. Se on Levitikuksessa.

Miten on Numbers? Israelin kansa vaeltaa siinä autiomaan läpi luvattuun maahan. He alkavat kapinoimaan uudelleen ja rikkovat Jumalan käskyjä. Heillä on patsaita ja epämoraalisuutta. Ja Jumala lähetti käärmeitä heidän leiriinsä ja ne tappoivat heitä. Myrkkykäärmeitä. Mooses huusi Jumalan puoleen, että olemme tehneet väärin ja että voitko viedä käärmeet pois leiristämme. Ja Jumala sanoi Moosekselle, mitä heidän tulee tehdä. Heidän piti tappaa käärme ja pistää se tolppaan roikkumaan läheiselle kukkulalle, missä koko heidän leirinsä näkee sen. Ja joka kerran kun käärme puri heitä, heidän piti vain katsoa tuota käärmettä tolpan päässä kukkulalla. Ja he eivät kuolleet. Kuinka moni teistä tuntee Johanneksen evankeliumin 3:16? Nostakaa käsi ylös, jotka tunnette sen. En kysy teiltä mitään, mutta nostakaa käsi ylös, jos tunnette Joh. 3:16. Hyvä, nostakaa kätenne ylös, jos tunnette Joh. 3:15. Tehän luette Raamattuanne eikö? Ette vain lue yhtä jaetta, ettehän? Tai Joh. 3:14. Ettekö tunne sitä. Voi, teidän on aloitettava lukemaan Raamattuanne.

Deuteronomian kappaleessa 8 sanotaan näin: **”Jumalan kirous on jokaisen päällä, joka roikkuu puussa.”** Ja Paavali ottaa tuon huomautuksen esille galatalaiskirjeessään. Ja Paavali sanoo, että Jeesus oli kirottu, koska hänet oli ripustettu roikkumaan puuhun. Ja hän siis nosti kirouksen pois meidän päältämme ja otti sen itselleen. Huomaatteko, olen nyt päässyt jo Deuteronomiaan saakka. Kristus kuoli kirjoitusten mukaan – Vanhan Testamentin mukaan. Miten on kirjoitusten laita kuten psalmit? Katsotaan esimerkki sieltä. Te kaikki tunnette psalmin 23. **”Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu.”** Mutta oletteko havainneet, että sitä ennen on psalmi 22. Ja tiedättekö, mitä siinä sanotaan. Se alkaa näillä sanoilla: **”Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?”** Ja kun luet hieman pitemmälle, siinä sanotaan, että he ovat lävistäneen käteni ja jalkani. Ja sitten siinä sanotaan, että he heittävät arpaa vaatteistani. Ja sitten siinä puhutaan pilkkaamisesta. Ja kuningas Daavid kirjoitti tuon psalmin tuhansia vuosia ennen kuin Jeesus kuoli ristillä. Ja asiat joista hän kirjoittaa tuossa psalmissa eivät koskaan tapahtuneet Daavidille itselleen. Kukaan ei koskaan lävistänyt hänen käsiään ja jalkojaan. Hänen vaatteistaan ei koskaan heitetty arpaa. Tiedättekö, miten tuo psalmi loppuu. Se on päätetty. Se on siis psalmi, joka on kirjoitettu tuhansia vuosia ennen kuin Jeesus kuoli ristillä. Ja se siis alkaa, Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit ja jatkuu kuvauksella siitä, miten he lävistivät käteni ja jalkani ja kuinka he heittivät arpaa vaatteistani ja päättyy huudahdukseen, että se on tehty. Eikö mitään tuosta koskaan tapahtunut Daavidille itselleen. Jumala antoi kuningas Daavidille välähdyksen siitä, mitä tulee tapahtumaan eräänä päivänä yhdelle hänen jälkeläisistään. Daavidin pojalle.

Katsotaanpa sitten profeettoja. Minä teen vain nopean katsauksen, koska voisimme viettää tunteja lukemalla rististä Vanhassa Testamentissa. Koska se löytyy kaikkialta sieltä. Jumala kertoi jo etukäteen, mitä aikoi tehdä ja miksi hän oli tekemässä niin – ja kaikki se oli etukäteen suunniteltua. Jopa arvan heittäminen hänen vaatteistaan oli suunniteltua. Miten on profeettojen laita? No, 1947 oli nuori poika laitumella vuohiensa kanssa Kuolleen meren laitamilla. Ja kuten useimmat nuoret pojat hänkin piti kivien heittelystä. Ja kun hän istui siinä meren rannalla vuohiensa kanssa, hän havaitsi luolan kalliolla. Hän arveli

pystyvänsä heittämään kiven sinne asti, joten hän heitti kiven niin kauas kuin pystyi ja se meni suoraan luolaan. Ja silloin hän kuuli särkyvän astian äänen. Ja poika ajatteli, että se oli jonkun keittiö. Ja hän juoksi karkuun, koska oli rikkonut jotain. Ja poika kertoi kavereilleen kotikylässään, mitä oli tapahtunut, jolloin he palasivat luolaan ja löysivät sieltä saviastioita - tämän korkuisia. Osa oli rikkinäisiä johtuen pojan heittämistä kivistä. Ja noiden saviastioiden sisältä he löysivät vanhimmat kopiot Vanhasta Testamentista, mitä koskaan on kirjoitettu. Ne olivat 1000 vuotta vanhempia kuin kaikkein vanhimmat tunnetut hepreankieliset kopiot. Ja juuri tuohon aikaan oli menossa uuden Raamatun käännöksen tekeminen, joten ajateltiin, että heidän oli muutettava käännöksessään isoja osia tekstejä tuon uuden löydöksen johdosta. Mutta havaittiinkin, että heidän ei tarvinnut tehdä juuri lainkaan muutoksia löydöksen takia, koska Jumalan sana oli säilynyt tarkasti samana yli 1000 vuotta. Tuota löydöstä sanotaan Kuolleen meren kääroiksi, josta kaikki olivat todella innoissaan.

Koska nyt siis tietomme Vanhasta Testamentista varmistuivat yli 1000 vuotta aikaisemmilla kirjoituksilla. Kyseessä oli erittäin mielenkiintoinen löydös. Mutta ainoa Raamatun kirja, joka oli säilynyt täydellisesti – oli Jesajan kirja. Tämä tapahtui 1947 eli vuosi ennen kuin Israelista tuli valtio jälleen. Ja nimi Israel palautettiin maailman kartalle uudelleen. Ja Jerusalemissa on mitä hienoin museo, jonne tuo Jesajan kirjakäärö on laitettu esille. Minä uskon, että Jumalalla oli sormensa pelissä, kun tuo pieni poika heitti kiviään Kuolleen meren rannalla. Minä todella uskon niin. Se tarkoitti, että Israelin kansa katsoi profeettaa kohti, joka oli sanonut näin: **”Hän oli haavoitettu meidän rikkeidemme takia.”** Häntä pahoinpideltiin meidän väärinkäytöksemme takia. Hänet tuomittiin, jotta me saisimme olla vapaita. Hänen haavojensa kautta me olemme parantuneet. Jesajan kappaleessa 53 se jatkuu siitä, kuinka hänet haudattiin rikkaan miehen hautakammioon. Puhumme siitä huomenna – Jeesuksen kuolemasta. Ja sitten profeetta jatkaa, kuinka hän nousee kuolleista ja kuinka hän tuntee tyytyväisyyttä siitä, mitä on saavutettu hänen kuolemansa kautta. Se on kaikkein hämmästyttävvin profetia, jota voimme lukea. Jesajan kappaleessa 53. Se on kaikki siellä. Olen melko varma, että kun Jeesus kertoi profetiasta kahdelle miehelle tiellä Tameokseen, että hän otti sen juuri tuosta kappaleesta.

No niin, minä olen puhunut riittävästi. En aio puhua enempää siitä, että Vanha Testamentti on täynnä ristiä. Jos haluat ymmärtää, miksi Jeesus ei tehnyt mitään vaan antoi heidän tappaa hänet sillä tavalla ja jos haluatte ymmärtää, miksi Jumala ei tehnyt mitään vaan antoi hänen kuolla, niin silloin teidän on syytä lukea Vanha Testamentti. Silloin te löydätte syyn miksi niin tapahtui. Se oli toinen asia, jonka juuri luin, että hän kuoli syntiemme takia. Sinun ja minun. Nyt minä aion kääntää koko asian pääläelleen. Jeesus oli vastuussa omasta kuolemastaan. Ja Jumala oli viime kädessä vastuussa. Joku toinen oli myös vastuussa. Minä. Koska minun syntini tappoivat hänet. Jos Kristus kuoli meidän syntiemme takia, silloin me olemme vastuussa tuosta kammottavasta epäoikeudenmukaisuudesta. Jokainen teistä kuulee ääneni juuri nyt: **”Syyllinen Kristuksen kuolemaan.”** Teitä on syytettävä. Siksi on niin hämmästyttävää havaita niin paljon ihmisiä tuolla ulkona, jotka eivät voisi olla vähempää kiinnostuneita. Ja he jakavat vastuun kanssamme. Se oli juuri heidän syntinsä, miksi Jeesus kuoli yhtä paljon kuin meidänkin syntimme. Eivät vain ne muutamat, jotka tulevat kirkkoon vaan kaikki tuolla ulkona – ovat vastuussa Jeesuksen kuolemasta. Heille on kerrottava siitä. Heidän on tiedettävä. Että hän teki sen heidän puolestaan. Että hän maksoi toisten synneistä.

Minä haluan nyt tässä tämän illan viimeisessä osassa kertoa, sanasta risti. Cross englanniksi. Siinä on viisi kirjainta [Myös suomen kielen risti on viisikirjaiminen.]. Ja minä haluan kertoa viisi asiaa, jotka risti tekee. Viisi eri tapaa katsoa sitä. Olemme oppineet tämän Vanhasta Testamentista, mutta nyt myös Uudesta Testamentista, joka valaisee sitä kammottavaa tapahtumaa jopa enemmän. Ensinnäkin kirjain numero yksi: C – conquest. Jeesuksen kuolema oli valloitus. Se oli voitto. Koska kammottava taistelu käytiin ristillä. Se oli taistelu, josta me olemme hädin tuskin tietoisia. Minä en maininnut tätä aikaisemmin tänä aamuna. Koska minä en maininnut mitään siitä, mitä paholainen oli tekemässä ristillä. Mutta hän oli siellä – kukaan ei nähnyt häntä. Mutta hän yritti tappaa Jeesuksen jälleen kerran. Aivan samalla tavalla kuin hän yritti tappaa Jeesuksen hänen syntyessään. Hän yritti tappaa Jeesuksen nyt uudelleen. Hän oli yrittänyt tappaa hänet monta kertaa niiden houkutusten kautta, jotka seurasivat Jeesusta.

Eräs niistä kiusauksista oli se, kun hänelle sanottiin, että heittäydy alas temppelin päältä, jolloin enkeli sieppaa sinut ennen kuin osut maahan. Silloin kaikki seuraavat sinua, kun näkevät sellaista. Sinä vain leijut alas turvallisesti. Ja paholainen jopa lainasi Raamattua Jeesukselle. Paholainen tuntee kirjoitukset myöskin. Hän lainaa niitä aina väärin kuten **”Miten meillä on aikomus tehdä...”** Se on paholaisen tapa opiskella Raamattua – hän käyttää sitä väärässä tilanteessa. Hän sanoi Jeesukselle, että katso, Jumala on luvannut sinulle, että sinä et satuta jalkaasi kiveen. Joten heittäydy alas temppelin päältä. Jeesus sanoi, että älä sinä



yllytä Jumalaa. Koska se oli Jumalan yllyttämistä. Ihmeellistä miten monet ihmiset lankeavat siihen. He menevät Jumalan yllyttämisessä pitkälle. Yllyttävät Jumalaa. Yrittävät todistaa tekstin sillä tavalla. Jos Jeesus olisi tehnyt sitä, mitä paholainen yllytti, olisi hän ollut kuollut mies. Hän olisi paiskautunut kiviä vasten ja kuollut. Eikö? Paholainen vihasi Jeesusta, koska paholainen on tämän maailman kuningas. Se on juuri se syy, miksi poliitikot eivät voi koskaan pitää lupauksiaan. Koska he eivät tiedä, että paholainen hallitsee tätä maailmaa eivätkä he pääse siitä eroon. Emmekä me pääse siitä eroon. Ainoa aika, jolloin tämä maailma pääsee paholaisesta eroon, on välittömästi sen jälkeen, kun Jeesus on palannut. Paholainen vangitaan.

Hän (paholainen) on tämän maailman kuningas ja hän on se syy, miksi me kaikki olemme tehneet syntiä. Hän aloitti kaiken sen ja hän oli tehnyt syntiä jo paljon ennen sitä. Hän houkutteli kolmasosan Jumalan enkeleistä kapinaan Jumalan kuningaskuntaa vastaan. Ja Jumala salli hänelle tämän maailman kuninkuuden. Se on kaikkein hämmästyttävien asia. Tiedätkö, ettei paholainen voi koskettaa sinua, ellei hän saa lupaa Jumalalta ensin. Jos luette Jobin ensimmäisen luvun, havaitsette, että hänen on mentävä Jumalan luokse pyytämään lupa saada koskettaa ihmiseen. Joten Jumala on antanut paholaiselle luvan, että hän saa tämän maailman kuninkuuden. Ja minä vihaan häntä. Kun näen, mitä hän tekee ihmisille. Kun näen, mitä hän tekee nuorille ihmisille huumeiden kautta. Hän on tappaja ja me voimme vihata häntä. Älkää aliarvioiko häntä. Älkääkään kertoko vitsejä paholaisesta. Sinä et kerro vitsejä sellaisesta, joka on sinua viisaampi. Siksi maailma on täynnä syntiä, koska hän on kaiken sen takana.

Ainoa asia, mikä sinun on tehtävä, tullaksesi paholaisen kuningaskunnan asukkaaksi, on syntyminen. Sinä synnyt siihen. Minun kolme lapseani on syntynyt siihen. Hän on sen takana. Ja poliitikkojen lupaukset rauhasta, oikeudenmukaisuudesta ja kaikki se. Vuosi 2000 ei tule olemaan mitenkään erityinen kaikista lupauksista huolimatta. Silloin ei ratkaista Kosovon tilannetta eikä pohjoisten saarien tilannetta. Vuosi 2000 ei ole mitenkään taianomainen – Jumala itse ei edes tarkkaile sitä. Minulta kysyttiin radiossa äskettäin, että mitä olen tekemässä vuonna 2000. Sanoin että luultavasti olen kotonani sängyssä. Se oli yllätys. Etkö ole juhlimassa? Etkö ole innostunut? En, pitäisikö minun? Se ei merkitse mitään Jumalalle. Jeesuksen 2000. syntymäpäivä oli jo vuonna 1996. Te ette juhlineet sitä, ettehan? Meillä ei ole edes päivämäärät kohdallaan. Herodes Suuri, joka yritti tappaa Jeesuksen lapsena, kuoli 4 eKr. Joten vuosi 2000 ei tule olemaan mitenkään merkityksellinen, koska paholainen yhä jatkaa tämän maailman hallitsijana.

Me emme pääse hänestä eroon. Me voimme pelastaa ihmisiä hänen kuningaskunnastaan. Mutta emme voi ottaa kuningaskuntaa häneltä. Hän on hallitsija. Näin ollen hänet tullessaan valtaamaan. Hänet tullessaan lyömään. Ja ihmeellinen asia on, että kun Jeesus teki kuolemaa, paholainen oli häviämässä. Kerronko kuinka se tapahtui? Juuri ennen kuin hän kuoli, Jeesus sanoi, että nyt on tämän maailman prinssi häädetty ulos. Minä hoitelen hänet kerran ja se on lopullista. Paholainen voi sanoa, että jokainen ihminen, joka on koskaan elänyt, kuuluu minulle. Se on totuus. Koska jokainen meistä on rikkonut Jumalan lakia. Jokainen meistä on tehnyt jotain, mitä paholainen on halunnut meidän tekevän. Hänellä on ollut täydellinen hallinta koko ihmisrodusta koko maailman historian ajan. Mutta nyt siis ensimmäistä kertaa oli olemassa yksi ihminen, joka ei koskaan langennut paholaisen edessä. Joka ei koskaan langennut mihinkään houkutukseen. Häntä kyllä houkuteltiin. Mutta hän ei langennut. Ja nyt siis paholainen ei voinut enää sanoa, että koko ihmisrotu kuuluu hänelle. Koska nyt on olemassa mies, joka on voittanut hänet. Mutta se vaati tuolta mieheltä kuuliaisuutta jopa kuoleman edessä. Jopa ristiinnaulitsemisen paineen edessä hän ei antanut periksi vaan luotti Isäänsä.

Paholainen oli tehnyt parhaansa ja käytti kaiken voimansa voittaakseen Jeesuksen. Hän käytti kaikkia mahdollisia, Anasin Kaifasta, Pilatusta, jne., hän käytti heitä kaikkia voittaakseen Jeesuksen. Mutta paholainen hävisi taistelun. Hän hävisi sen. Siksi Paavali sanoo kirjeessään galatalaisille, että tehtyään näytöksen valloille ja voimille, hän, Jeesus, oli voittoisa ristillä. Hän piti heille näytöksen. Ja nyt olemme nähneet, miten avuton paholainen on Jeesuksen edessä – hän yritti päästä Jeesuksesta eroon, mutta epäonnistui. Paholainen on lyöty vihollinen. Hän tietää, että on häviämässä taistelun nyt. D-päivä on ohi ja V-päivä on edessä. Ratkaiseva taistelu on käyty ristillä ja siitä tuli voittoisa Jeesuksen hyväksi. Ja tämän maailman prinssi on menettänyt valtansa. Ihmeellinen asia on, kun miehet ja naiset tulevat ristille, se murtaa kahleet, jotka sitovat heidät paholaiseen. Risti vapauttaa heidät. Kerro ihmisille, että Jeesus kuoli heidän puolestaan, jolloin satanan ote irtoaa ihmisistä.

Minä käyn tämän maan erittäin vaarallisille rikollisille tarkoitettussa vankilassa. Opetan siellä Raamattua miehille, jotka ovat murhaajia ja huumeaparoneja jne. Nyt koko tuon vankilan se osasto on täynnä kristittyjä. Ensimmäinen vankila koko Englannissa, joka on täynnä kristittyjä. Se oli tuon vankilan

pahamaineisin osasto, jossa tahruttiin ihmisen eritteitä seiniin. Ja siellä piti olla vähintään kolme vanginvartijaa joka hetki. Kukaan vanginvartija ei mennyt siihen osastoon yksin. Nyt tuossa osastossa on 30 kristittyä miestä. Ja he ovat nyt kurinalaisia – he haluavat olla kurinalaisia omatoimisesti. Sen sijaan, että heillä oli aikaisemmin ahtaat, pienet sellit, siellä on restauroitu nyt niin, että he elävät isossa yhteisössä sovussa. Rakastavat toisiaan. Ja sellien ovissa on kahvat vain sisäpuolella. Ja vanginvartijat koputtavat ja kysyvät, voivatko tulla sisälle. Ja vangit vastaavat, että tule sisään niin keitämme sinulle kahvia. Vankilan johtaja ei voi uskoa silmiään. Täällä ovat tämän vankilan pahimmat rikolliset ja he rakastavat toisiaan. Ja he ovat muuttuneet.

Viime kerralla kysyin eräältä vangilta siellä, että mikä on suurin muutos, jonka Jeesus on tehnyt elämässäsi. Ja kaikki antavat suunnilleen tämän saman vastauksen: itsekunnioitus. Ja kun minä kysyn, miten Jeesus antaa teille itsekunnioitusta. Hän sanoi, että olemme oppineet kunnioittamaan Jumalaa. Ja nyt olemme oppineet kunnioittamaan toisiamme. Ja nyt voimme kunnioittaa itseämme. Voisin puhua heille kolme tuntia. Heidän täytyy häätää minut sieltä ulos ennen kuin vankilan portit suljetaan, koska he ovat niin nälkäisiä Jumalan sanalle. Se on viesti rististä, joka on saanut muutoksen aikaan. Paholainen on menettänyt muutaman parhaimmista miehistään. Ja kerron teille, että tätä tapahtuu vankilasta toiseen ja ulos päästyään heistä on tullut evankelistoja ja saarnamiehiä, jotka voivat kertoa maailmalle, että Jeesus voi vapauttaa teidät itsestänne ja saatana. Risti oli valloitus. Minun pitää kiirehtiä.

Minulla on vielä neljä kirjainta. R - Risti oli sovittelutoimenpide [reconciliation englanniksi]. Se toi Jumalan ja ihmisen yhteen. Jumala ja ihminen eivät voineet olla yhdessä. Koska Jumalalla on ongelma. Koko Raamattu ei ole Jumalan vastaus sinun ongelmiisi vaan se on Jumalan vastaus hänen omaan ongelmaansa. Koko Raamattu kertoo hänen ongelmastaan eikä sinun. Jos etsit Raamatusta vastausta omaan ongelmaasi, saatat sen löytää tai et. Sen sijaan löydät sieltä Jumalan vastauksen omaan ongelmaansa. Ja hänellä on edessään ongelma, joka on jokaisella vanhemmalla – kapinalliset lapset. Olen istunut oikeussalissa ja kuullut isää, jolla oli 9-vuotias lapsi, ja joka sanoo, ettei kykene tekemään mitään lapsensa kanssa. Ja se tuskaisuus miten vanhemmat myöntävät oikeussalissa, että toivovat, etteivät olisi koskaan hankkineet lastaan. Se on kammottavin asia, minkä vanhemmat voivat suustaan päästää – minä toivon, etten olisi koskaan saanut lastani. Mutta nyt siis Englannissa on paljon vanhempia, jotka sanovat noin.

Ja Jumalakin sanoi niin. Genesiksen kappaleessa kuusi Jumala sanoi olevansa pahoillaan, että oli luonut ihmisrodun. Hän toivoi, ettei hänellä olisi meitä. Tämä on Jumalan ongelma. Hän rakastaa ihmisiä, mutta hän vihaa syntiä. Ja yksi laki, jonka hän on tehnyt, sanoo näin: **”Jos teet syntiä, sinun on kuoltava.”** Ja minä kyllä ymmärrän, miksi hän teki tuon lain. Koska jos hän ei olisi tehnyt tuota lakia, pahuus jatkaisi toimintaansa ikuisesti. Ainoa asia minkä hän saattoi sanoa, oli, että minä asetan aikarajan. Mikä oli siis paras tapa ja onnellisin tapa elää, Jumalan tapa, mutta jos et niin tee, sinä kuolet. Tai sinä muuten pilaat koko universumini, joten minä en anna sinun elää ikuisesti. Jos valitset ollaksesi tuollainen. Reilua. Eikö olekin? Ei tuo minusta ole mitenkään epäreilua. Minusta se on järkevää. Vaihtoehto olisi tietenkin se, että meillä olisi universumi täynnä pahuutta, ylpeyttä, hekumaa, ahneutta – ikuisesti. Kuka sellaista haluaa?

Mutta tässä on pieni ongelma, kun ihmiset kysyvät minulta, miksi Jumala ei vain hankkiudu eroon kaikista pahoista tyyeistä. Silloinhan loput meistä voisivat nauttia elämästä. Tuossa väitteessä on jotain pielessä. Eikö olekin? Ihmiset aina olettavat, että kyse on aina jostain toisesta, joka aiheuttaa ongelmat. Minä kasvoin Toisen Maailmansodan aikana ja evakuoinnin aikana luin propagandalehtistä, jossa sanottiin, että jos pääsemme kerralla eroon saksalaisista, meillä tulee olemaan rauha maailmassa. Se oli vale. On ollut 36 kansainvälistä sotaa Toisen Maailmansodan jälkeen. Enkä tiedä, miten monta pienempää sotaa. Ja jokaisen sodan aikana viesti on ollut sama, jos vain pääsemme heistä eroon... Jos pääsemme eroon Milosevichistä, meillä on rauha. Jos pääsemme eroon heistä, meillä on rauha. Kuka on he? Se on itse asiassa me!

Ja me alamme tässä pääsemään kiinni totuuteen, että me itse lisäämme maailman ongelmia emmekä vähennä niitä. Hyvä on. Minäpä haastan teidät. Oletetaan, että kaikkialla maailmassa ihmiset ovat samanlaisia kuin sinä itse. Millainen maailma olisi silloin? Oletteko ajatelleet sitä koskaan? Joten heitäkö meidän on syytettävä? Haluaisitko elää maailmassa, jossa kaikki ihmiset olisivat juuri samanlaisia kuin sinä. Kaikkine heikkouksinesi, ärtyisyyksinesi, vihaisuuksinesi, jne. Jos kaikki olisivat kuin sinä, kestäisitkö elämää heidän kanssaan. Se on syy, miksi Jumala ei salli sinun elää ikuisesti. Koska sinä pilaat hänen universuminsa. Kuolema on Jumalan vastaus syntiin, jota hän vihaa. Kuitenkin hän rakastaa syntisiä. Mitä voit tehdä asialle?

Meillehän ei kerrota usein siitä, millaista on Jumalan viha. Ja kuitenkin hänen vihansa on täysin selvästi

näkyvillä – jopa tänä päivänä Britanniassa. Roomalaiskirjeessä yksi sanotaan, että kun Jumala on vihainen, homoseksuaalisuuden määrä kasvaa suuresti. Nykyinen lainsäädäntö on suora todiste siitä, että Jumala on vihainen meille. Siinä sanotaan myös, että kun Jumala on vihainen, lapset eivät tottele vanhempiaan. Sitä on joka puolella. Siinä sanotaan, että kun Jumala on vihainen ihmisille, heistä tulee väkivaltaisia – he väittelevät keskenään. Jumalan viha paljastuu taivaasta, sanoo Paavali. Ja Paavali tekee listan asioista ja jos luet tuon listan, se kuulostaa aivan sunnuntaipäivän sanomalehdeksi. Se todella on sitä. Jumala vihaa syntiä. Se pilaa hänen maailmansa – eikä vain häneltä vain kaikilta muiltakin. Ja hän on hyvin vihainen sen takia.

Joten meillä on tässä ongelma. Kuinka Jumala ja ihminen tuodaan yhteen niin kauan kuin Jumala on vihainen heille. Hän on vihainen sille, mitä me teemme. Hän rakastaa meitä, mutta hän on vihainen sille, mitä me teemme. Ja vastaus on siinä, että Jeesus sanoo: ”Ole vihainen minulle, älä heille.” Kun Jeesus sanoi, että ota pois tämä malja minulta. Mitä hän tarkoitti sillä? Oliko se ristiinnaulitseminen, mitä hän sillä tarkoitti. Ei. Mikä oli tämä malja, joka hänen oli juotava. Kun tutkit Raamattua, siinä on 17 kertaa sekä Vanhassa että Uudessa Testamentissa kerrottu maljasta, jota kukaan ei halua juoda. Malja, jota kukaan ei halua juoda, on Jumalan vihan malja syntiä kohtaan. Se on malja joka jättää heidät... Ja nyt alamme havaitsemaan syyn, ei ainoastaan sille, miksi Jeesus hikoili veripisaroita Getsemanessa vaan miksi hän kuoli särkyneeseen sydämeen. Joten kun keihäs pistettiin hänen kylkeensä, sieltä purskahti verta ja vettä ulos. Kuten kerroin teille tänä aamuna.

Jeesus koki ensimmäisen kerran isänsä vihan, jota hän ei ollut tuntenut koskaan aikaisemmin. Eikä tulisi ikinä enää kokemaankaan sitä uudelleen. Mutta hän siis veti puoleensa ja itseensä kaiken sen Isänsä vihan – kaiken Isänsä raivon sen takia, mitä olemme tehneet Jumalan maailmalle. Ja Jeesus otti kaiken kantaakseen – siksi hänen sydämensä murtui. Se oli sietämätöntä. Ja nyt haluan hieman kääntää tätä ja sanoa näin: ”Jeesus meni ristillä läpi helvetin.” Kolmen tunnin ajan. Ei siis kuutta. Puolesta päivästä klo 15.00 iltapäivällä kolmen tunnin ajan Jeesus koki helvetin. Jos ette usko helvettiin, niin Jeesus koki sen kolmen tunnin ajan. Helvetti on hyvin synkkä paikka, jossa ei ole valoa, koska Jumala ei ole siellä. Kolmen tunnin ajan Jeesus oli pimeydessä. Helvetti on hyvin kuuma ja janoinen paikka. Ja noiden kolmen tunnin aikana Jeesus valitti: ”Olen janoinen.” Ja helvetti on paikka, missä ei ole Jumalaa. Joten ei ole henkilöä, jolle osoittaa rukoukset. Ei ole henkilöä, jota ylistää. Ei lainkaan Jumalaa. Noiden kolmen janoisen tunnin aikana Jeesus huusi: ”Jumalani, Jumalani, miksi olet minut hyljännyt.” Hän meni läpi helvetin. En voi sanoa sitä yksinkertaisemmin. Jeesus koki helvetin kolmen kokonaisen tunnin ajan. Ja se mursi hänen sydämensä. Hän ei selvinnyt siitä. Se oli liian kammottavaa. Kolme tuntia helvetissä oltuaan Jumala sanoi, että hän on kärsinyt tarpeeksi koko maailman syntien takia. Ja Jeesus huusi: ”Se on täytetty!” Se on täytetty.

Ja koska tuo käänsi kaiken Jumalan vihan pois meistä, risti voi tuoda meidät takaisin Jumalan luokse. Meillä ei voi olla rauhaa ilman oikeutta. Se on todellinen ongelma, miksi meillä ei ole rauhaa pohjoisilla saarilla, Jugoslaviassa jne. Koska ihmiset haluavat jotain muuta kuin rauhaa, he haluavat oikeutta. Niin kauan kuin ihmisistä tuntuu, että heillä ei ole oikeutta, rauhaa ei saada aikaiseksi. Koska jos yrität saada aikaan rauhan ilman oikeutta, et tule koskaan onnistumaan siinä. Se on perusongelma pohjoisilla saarilla ja se on perusongelma Lähi-Idässä. Jos ihmiset kokevat joutuvansa epäoikeudenmukaisesti kohdelluksi, siellä ei tule olemaan rauhaa. Kahden ihmisen välille tulee rauha, kun heidät tuodaan yhteen oikeudenmukaisesti. Ja oikeudenmukaisuus vaatii, että synnistä rangaistaan. Ja siksi Jeesus pystyi tuomaan rauhan ristin kautta. Koska synti on nyt saanut rangaistuksensa. Ja oikeus on tapahtunut. Epäoikeudenmukaisuus tapahtui totta kai, koska syytön sai rangaistuksen syyllisten puolesta – mutta hän kärsi vapaaehtoisesti. Hän otti paikkansa.

Se tapahtui eräälle papille Puolassa. Saksalaisilla oli vankeja leirillä. Sanottiin jonkun varastaneen leipää tai jotain siihen suuntaan ja että hänen on kuoltava. Ja mies joka oli sen tehnyt, oli avioliitossa oleva perheellinen mies lapsineen. Ja hän ei ilmoittautunut syylliseksi vaan hän yritti selviytyä siitä takaisin perheensä pariin. Ja siellä oli pappi nimeltään Isä Colby, joka eli yksin ilman perhettä. Hän astui esiin ja sanoi, että minä sen tein. Ja hänet ammuttiin. Paavilla on aikomus kanonisoida tuo mies. Hänen ei tarvitse tehdä sitä. Mies oli pyhimys jo entuudestaan. Mutta hän siis otti rangaistuksen. Ja hän oli viaton. Mutta hän teki sen vapaaehtoisesti ja oikeus tapahtui ja perheellinen mies säilyi hengissä. Se on sitä, mitä Jeesus teki. Hän sanoi, että minä maksan sen. Minä haluan rauhan Jumalan ja ihmisen välille. Mutta oikeuden pitää tapahtua ensiksi. Siksi anteeksi antaminen on erittäin kallista. Sillä jokainen anteeksi antaminen, jonka olet koskaan vastaanottanut, on kirjoitettu Jeesuksen vereen. Se maksoi hänen verensä. Sillä jos Jeesus ei olisi kuollut ristillä, sinä et voisi vastaanottaa anteeksi antoa. Sinun täytyisi kohdata oikeus itse.

Mistä pääsemmekin kolmanteen kirjaimeen. O – obedience eli risti oli kuuliaisuuden teko. Valtavan kuuliaisuuden. Elämän pituinen kuuliaisuus kruunattiin tuossa tilanteessa kuuliaisuuden kruunulla. Kuuliaisuus joka on valmis jopa kuolemaan 33-vuotiaana. Minä pidän siitä tv-ohjelmasta, jossa on mies ja hänen koiransa. Siinä on lammaspaimenkoira ja minä olin ennen paimen, joten saatan innostua melkoisesti siitä ohjelmasta. Lampaat saattavat eksyä siinä ja koira ohjaa niitä oikeaan paikkaan. Se on aika mielenkiintoista. Mutta oli eräs jakso, jossa annettiin toisesta sijasta hopeinen palkinto koiralle. Mikä sen nimi olikaan? Ja hän, haastattelija, sanoi koiran omistajalle, että sinulla on ihmeellinen koira, eikö vain. Olen kuullut, että koirallasi on muovinen lonkkanivel takajalassaan. Ja paimen sanoi: ”Kyllä.” Hän makasi kaksi kuukautta keittiömme pöydällä ennen kuin eläinlääkäri sai korjattua tuon nivelen.

Ja haastattelija sanoi, että se oli hämmästyttävää, koska tuo koirasihan juoksee ja hyppii kuten täysin normaali koira. Miksi koiralle piti laittaa muovinen lonkkanivel takajalkaan? Ja paimen alkoi itkemään ja kertoi: ”Olin maatilalla, kun sanoin koiralle, että istu alas. Paikka.” Ja koira pysyi paikallaan. Paimen kertoi, että koira katsoi häntä ja vilkuili myös sivuilleen. Se yritti kertoa viestin minulle, mutta en ymmärtänyt. Maatilan takana koira oli havainnut valtavan traktorin, joka oli törmäyskurssilla koiran kanssa. Ja koira pyysi lupaa vapautua paikaltaan, koska traktori oli tulossa suoraan sitä kohti eikä paimen ollut havainnut traktoria. Ja tuo koira istui paikallaan kuuliaisena isännälleen ja antoi traktorin ajaa suoraan ylitseen. Hän sanoi, että teen mitä tahansa tuon koiran puolesta. Se oli kuuliainen koira. Toivottavasti tämä ei kuulosta tekopyhältä, mutta kun katsoin tuon paimenen kasvoja, minä näin Isä Jumalan kasvot. Ja hän sanoi: ”Paikka. Se tappaa sinut, mutta pysy paikallasi.” Ja Jeesus oli kuuliainen jopa kuoleman edessä – ristinkuoleman. En yritä olla sentimentaalinen vaan kerron tässä kuuliaisuuden teosta. Se kertoo siitä pituudesta, minne saakka rakkaus voi mennä. Jeesus pysyi kuuliaisena loppuun asti.

Kaksi kirjainta jäljellä. Ensin on kirjain S – sacrifice eli uhri tai uhraus. Mennäänpä Levitikukseen takaisin, jossa meillä ei ole pakovuotta vaan läpi Levitikuksen puhutaan uhrauksesta synnin takia. Mitä on tehtävä, jos teemme syntiä. Meidän on hankittava eläin, katkaistava sen kurkku väkivaltaisesti ja ripoteltava sen verta. Se on korvaus Jumalalle synnistä. Sen on oltava täydellinen eläin – se tulee todellakin maksamaan sinulle jotain. Se on oltava paras eläin. Ja siitä tulee hyvitys sille, mitä olet tehnyt. Se on siis sitä, että sanot Jumalalle: ”En ole täydellinen. Olen tehnyt syntiä. Mutta tässä on tämä täydellinen elämä, jonka voin löytää. Se on hyvitys siitä, mitä olen tehnyt. Se on kokonaan sinun, Jumala. Minä teurastan sen sinulle.” Ja laki toisensa perään Levitikuksessa puhuu tästä uhraamisesta. Ja kuitenkin Uudessa Testamentissa sanotaan, että he eivät koskaan tehneet juuri sitä, mitä heidän olisi pitänyt tehdä. Ja syy on tämä: eläin ei voi koskaan olla tyydyttävä uhri ihmisen sijaan.

Lammas, vuohi tai kyyhky – kuinka sellainen voi olla hyvitys Jumalalle ihmisen elämästä? Tiedän, että ihmiset ovat tänä päivänä niin sekaisin, että he väittävät, että eläin on yhtä arvokas kuin ihminen. Älkää uskoko sitä. Jeesus ei kuollut eläinten vuoksi. Hän uhraisi 2000 sikaa yhden miehen mielenterveyden puolesta. Tänä päivänä voimme nähdä naisten marssivan hylkeen poikasten vuoksi ja kuitenkin he itse ovat tehneet abortteja. Elämme hullussa maailmassa, jossa hylkeenpoikasen tappaminen on vakavampaa kuin oman lapsen tappaminen. Miten hullussa maailmassa me elämmekään. Eläimet eivät voi koskaan olla riittävä hyvitys ihmisestä, joka on pilannut elämänsä. Tämä kaikki osoittaa täydelliseen ihmiseen, joka pitää uhrata minun puolestani. Se olisi riittävä. Se olisi tarpeeksi. Ja Jeesus tarjosi tuon täyden, täydellisen ja riittävän uhrin.

Ja viimeinen kirjain CROSS-sanassa. C tarkoitti conquest eli valloitusta. R tarkoitti reconciliation eli sovintoa – Jumalan vihan kääntymistä pois meistä meidän syntiemme takia. O tarkoitti obedience eli kuuliaisuuden tekoa – se oli lopullinen kuuliaisuuden teko. S eli sacrifice eli kyseessä oli uhraus. Ja lopulta S eli substitution eli sijaisuuden teko. Kristus oli sijainen sinun puolestasi. Barabbas oli ensimmäinen henkilö, joka havaitsi sen. Hän oli ensimmäinen henkilö, joka sai elää, koska Jeesus kuoli. Mutta hän oli siis ensimmäinen miljoonista, joka sai vapauden ja elämän Jeesuksen kuollessa heidän sijastaan. Sinä olet vapaa ja elossa tänä päivänä, koska Jeesus kuoli. Hän oli sinun sijaisesi. Kun lähetystyöntekijä saarnasi rististä Intiassa, intialainen yleisö kuunteli sitä hiljaisuuden vallitessa. Kunnes eräs huusi yleisöstä: ”Pois sieltä Jeesus. Se on minun paikkani.” Minä ansaitseen olla siinä.

Piispa Selwin oli lähetystyöntekijä Mauritiuksen saarilla Uudessa-Seelannissa. Ja hän kirjoitti kotiinsa saavuttuaan sinne, että hän on saapunut maahan, jossa ollaan totuttu täysin hallitsemattomaan syntiin jo nuoruudesta lähtien. Jos puhun heille murhasta, Jumalan pilkasta tai aviorikoksesta, he nauravat päin naamaani. Minä ajattelen, että nämä asiat ovat pahoja, mutta ne ovat ihan arkipäivää maureille. Mutta kun kerron, että nämä synnit toivat Jumalan Pojan ikuisesta kodistaan tänne maailmaan, tälle maapallolle,

kiroukseksi puolestamme ja kuoli puolestamme, silloin heidän korvansa, silmänsä, nenänsä ja suunsa aukenevat. He haluavat kuulla enemmän. Ja askel askeleelta he havaitsivat olevansa syntisiä. Ja piispa Selwin johdatti tuhansia maureja, villi-ihmisiä, Herramme Jeesuksen Kristuksen luokse. Ja heistä tuli herrasmiehiä.

Olin lentokoneessa matkalla Berliinin jokunen vuosi sitten. Havaitsin edessäni penkkirivillä kolme ihmistä. Kaksi heistä oli pieniä, tummia miehiä, kummallisine hampaineen. Hampaat oli viistetty. Joten kun he avasivat suunsa, sieltä näkyi teräväksi veistetyt hampaat. Ja he olivat viistäneet hampaansa, jotta he pystyvät syömään ihmisen lihaa. Ja pystyvät repimään sitä hampaillaan. He olivat kannibaaleja – ihmisryöpyjä Etelä-Amerikan viidakosta. Ja siinä istuessani omalla paikallani kahden kannibalin seurassa – he eivät olleet koskaan lentäneet lentokoneella eivätkä olleet muualla kuin Amatsonin viidakossa. He eivät olleet poistuneet majastaan viidakossa. Heidän vieressään istui rouva nimeltään Elisabeth. Ja minä tiesin, että nuo kaksi miestä joiden seurassa Elisabeth istui, olivat murhanneet hänen miehensä. Elisabeth Elliot oli hänen nimensä. Ja vuonna 1952 Ecuadorissa hänen miehensä oli päättänyt lähteä viidakkoon kertomaan näille asukkaille Jeesuksesta. He seivästivät hänet ja jättivät hänen ruumiinsa hiekkavallille joen rantaan. Joten koska he olivat tappaneet hänen miehensä, rouva meni sinne. Ja hän kertoi, että Jeesus kuoli heidän sijaan. Aivan kuten mieheni kuoli puolestanne. Ja rouva oli viemässä heitä konferenssiin Berliinissä, jonne minäkin olin matkalla.

Ja Elisabeth opetti heitä, kuinka syödään lentokoneessa tarjottava ruoka, joka tuotiin heidän eteensä muovisissa astioissa. Hän jopa näytti miehille, kuinka mennään vessaan ja käytetään lentokoneen vessaa, joka sijaitsee lentokoneen perällä. Koska he eivät olleet nähneet sellaista aikaisemmin. Kun katsoin noiden kahden miehen silmiin, minä näin hellät, ystävälliset ja rakastavat silmät. Minä luottaisin heidän lapsenvahdiksi. He olivat muuttuneet. Koska he olivat kuulleet, että Jeesus oli heidän korvaajansa - sijainen. Ja ihmeellinen asia on, että se on kaksinkertainen sijaisuus. Jeesus sanoo: ”Antakaa minulle syntinne. Minä otan syntinne, jotta te voitte saada minun vanhurskauteni.” Ja näin siis se, joka ei syntiä tuntenut, tehtiin synniksi meidän puolestamme. Ja meistä tuli Jumalan vanhurskaus hänessä. Minä olen tavannut niin monta ihmistä, jotka haluavat eroon omista synneistään ja antavat ne mielellään Jeesukselle, mutta jotka eivät halua hänen vanhurskauttaan. He haluavat pelastua helvetiltä, mutta eivät synneistään. Sellaisia on liian paljon. Kyseessä on kaksinkertainen sijaisuus. Minä otan syntinne ja te saatte minun hyvyyteni. Ja siksi tietenkin risti ilman ylösnousemusta ei olisi toiminut. Koska me emme voi saada hänen vanhurskauttaan ellei hän ole elossa. Kuinka paljon enemmän me olemme pelastuneet hänen elämänsä takia, sanoo Paavali. Ja siitä puhumme sunnuntaina.

Joten olen lähes lopussa. Te olitte siellä, kun Herrani ristiinnaulittiin. Teidän syntinne olivat vastuussa. Mutta jos te teette Jeesuksesta omanne, te olitte siellä aika lailla eri tavalla. Te olitte itse asiassa ristillä Jeesuksen kanssa. Teidät on ristiinnaulittu Kristuksen kanssa. Kristitty ei ole vain henkilö joka uskoo, että Kristus on ristiinnaulittu hänen sijastaan. Kyseessä on henkilö, joka uskoo, että hänet on ristiinnaulittu Kristuksen kanssa. Että risti on nyt hänenkin tarinansa. Jos Jeesus kuoli lihalle ja paholaiselle, myöskin hän, kristitty, on kuollut lihalle ja paholaiselle. Niin ajattelee kristitty. Hän on ollut ristillä Jeesuksen kanssa. Se on kohta, johon minä uskon sopivani, Jeesuksen kuoleman tarinassa. Koska minä olen Kristuksessa ja näin ollen minä olin hänessä, kun hänet ristiinnaulittiin. Eikä häntä vai ristiinnaulittu sijastani vaan minut ristiinnaulittiin hänen kanssaan. Mietin, että alatko havaitsemaan tämän.

Kun puhumme Jeesuksen ristiinnaulitsemisesta, hautaamisesta ja ylösnousemisesta, jotkut teistä ajattelevat, että puhun vain hänestä. Mutta todellisuudessa puhun teistä. Teidän täytyy tehdä rististä oma ristiinnaulitsemisenne. Oma kuolemanne. Kuinka sellainen tehdään? Jeesus on antanut meille kaksi hyvin yksinkertaista tapaa sen tekemiseksi. Mutta ensimmäinen asia mikä meidän on tehtävä ennen niitä kahta on, että kadumme syntejämme, jotka johtivat hänen ristiinnaulitsemiseensa. Meidän on irrottauduttava kaikesta siitä, mikä johti hänet ristille. Sanomme, että olemme luopuneet synneistämme, jotka veivät Jeesuksen ristille. Ja todistamme sen teoilla, jotka ovat katumuksen tekoja. Todista se.

Nuori mies tuli luokseni vuosia sitten – Pauli oli hänen nimensä. Hän tuli moottoripyörällään pihaani yllään musta nahkatakki messinkisine tähtineen. Sanoin, että terve Pauli, mitä haluat. Hän sanoi: ”Haluan puhua.” Sanoin, että tule sisään. Hän tuli sisään ja kiemurteli nojatuoliini, johon jäi pysyvät jäljet. Hän istui siinä ja kysyin: ”Pauli, mitä on mielessäsi?” -Haluan kasteen. -Tiedätkö, kuinka kastamme ihmisiä? -Kyllä, he sukeltavat veteen. Joten kysyin, että halusiko hän sukeltaa veteen ja hän vastasi kyllä. Kysyin, että Pauli, tiedätkö, mitä sana katumus tarkoittaa. -En. Minä sanoin, että kuuntele tarkasti Pauli. Haluan sinun menevän kotiin ja kysyvän Jeesukselta tämän kysymyksen: ”Onko olemassa jokin asia, mikä tahansa asia,

josta et pidä elämässäni?” Jos sinusta tuntuu joskus siltä, että Jumala ei vastaa rukouksiisi, kysy häneltä tuo kysymys. Menen takuuseen siitä, että saat vastauksen rukoukseesi minuuteissa. Jos et ole koskaan kuullut Jumalan puhuvan elämässäsi, kysy häneltä vain, että onko jotain elämässäni, josta hän ei pidä. Ja sanoin Paulille, että hänen on mentävä kotiinsa ja tehtävä tuo asia.

Kolme viikkoa vierähti ja Pauli oli oveni takana uudelleen. Ja kun avasin oven hän sanoi: ”Siinä. Siinä.” Kysyin, että mitä tarkoitat. Hän sanoi, että olen lopettanut kynsieni pureskelun. Minä en nauranut. Minä sanoin, että oikein. Minä kastan sinut nyt. Koska hän todisti minulle, että hän katui. Hän näytti enemmän katumusta kuin moni muu kasteen saava osoittaa. Hän osoitti minulle, että hän oli tosissaan Jeesuksen kanssa. Hän oli jättänyt syntinsä taakseen – kaiken sen mikä oli väärin Jeesuksen näkökulmasta. Ja minä kastoin hänet. Kuten kastan kenet tahansa, joka osoittaa todisteet katumuksestaan. Ja nyt tulemme asian ytimeen. Kun olet katunut, seuraava asia mikä sinun on tehtävä, sinut on kastettava. Ja sinut kastetaan hänen kuolemaansa. Sinut haudataan hänen kanssaan. Ja sitten sinä ylösnouset hänen kanssaan uuteen elämään. Jos haluat syntisi anteeksi, ota kaste. Se on juuri sitä, miksi kaste on olemassa. Pietari sanoi helluntaina, että katukaa – jokainen teistä. Ottakaa kaste – jokainen teistä. Ottakaa kaste syntienne anteeksi antamiseksi ja Pyhän Hengen vastaanottamiseksi.

Kaste tekee rististä teidän oman. Sinut kastetaan hänen kuolemaansa, josta nyt tulee sinun kuolemasi. Hänen hautaamisestaan tulee sinun hautaamisesi ja sinut haudataan hänen kanssaan. Hän nousi uuteen elämään ja sinä nouset nyt hänen kanssaan – uuteen elämään. Joten risti tulee sinun osaksesi kasteessa. On paljon muutakin, mitä kaste tekee, mutta tuo on iso asia. Se tarkoittaa, että sinut on nyt ristiinnaulittu, haudattu ja ylösnostettu Kristuksen kanssa. Ja sitten ikuisesti tuon jälkeen sinun on nautittava leipää ja viiniä – jotta pysyt ristin lähellä. Joten aloitat kasteella. Ja uskon, että sinut on kastettava ensin ennen kuin otat osaa ehtoolliseen. Ehtoollinen on heitä varten, jotka jo ovat tehneet rististä omansa kasteessa. Heidät on haudattu hänen kanssaan ja ylösnostettu hänen kanssaan. Ja heitä on jatkuvasti muistutettava siitä yhä uudelleen ja uudelleen ja uudelleen. Hän (Jeesus) sanoi, että minun ruumiini on haavoitettu teidän vuoksenne. Minun vereni on vuodatettu teidän puolestanne.

Ja te syötte tuon leivän ja juotte tuon viinin ja teette siten rististä osan itseänne. Siitä tässä kaikessa on kyse. Kaksi hyvin yksinkertaista asiaa. Yksinkertaisia aineita: vettä, leipää ja viiniä. Jeesus sanoi: ”Tehkää rististä omanne.” Jakakaa minun kuolemani. Tulkaa ristiinnaulittavaksi kanssani. Tulkaa haudattavaksi kanssani. Ja eläkää ylösnousemuselämää kanssani. Siitä tässä kaikessa on kysymys. Ja huomenna jatkan tällä samalla viestillä. Ja puhun hänen hautaamisestaan. Se on aivan yhtä tärkeää kuin hänen kuolemansa ja ylösnousemuksensa. Aamen.

---

”Sillä kuningas luottaa Herraan, ja Korkeimman armo tekee hänet horjumattomaksi.” (Psalmi 21:8)

”Toiset turvaavat vaunuihin, toiset hevosiin, mutta me tunnustamme Herran, Jumalamme, nimeä. He vaipuvat maahan ja kaatuvat, mutta me nousemme ja pysymme pystyssä.” (Psalmi 21:8-9)

”Herran laki on täydellinen; se virvoittaa sielun. Herran todistus on vahva, se tekee tyhmästä viisaan. Herran asetukset ovat oikeat, ne ilahuttavat sydämen. Herran käskyt ovat selkeät, ne valaisevat silmät.” (Psalmi 19:8-9)

”Sinä koettelet minun sydäntäni, tarkkaat sitä yöllä, sinä tutkit minua, mutta et mitään löydä. Jos minä pahaa ajattelen, ei se käy suustani ulos.” (Psalmi 17:3)

”Monta tuskaa on niillä, jotka ottavat vieraan jumalan; minä en uhraa niille verta juomauhriksi enkä päästä huulilleni niiden nimiä.” (Psalmi 16:4)

”Sillä sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä anna hurskaasi nähdä kuolemaa. Sinä neuvot minulle elämän tien; ylenpalttisesti on iloa sinun kasvojesi edessä, ihanuutta sinun oikeassa kädessäsi iankaikkisesti.” (Psalmi 16:10-11)

”Herra katsoo taivaasta ihmislapsiin nähdäksensä, onko ketään ymmärtäväistä, ketään, joka etsii Jumalaa.” (Psalmi 14:2)